

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **876** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на „Юробанк България“ АД, подадена чрез юрк. П., срещу Решение № ППН-01-863-1/2020 г. от 14.10.2024 г. на Комисията за защита на личните данни. По поддържаните оплаквания за материална незаконосъобразност на атакувания административен акт се иска отмяната му и присъждане на деловодните разноски.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност възражава срещу размера на претендираните от оспорващия разноски.

Заинтересованата страна – А. Д. А., изразява становище за незаконосъобразност на решението с аргументи за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Счита размера наложената на администратора на лични данни санкция за занижен.

Жалбата е допустима, но неоснователна.

Административното производство е образувано по сезиране от А. Д. А. с жалба вх. № ППН-01-863/03.12.2020г., съдържаща твърдения за злоупотреба с личните му данни от „Юробанк България“ АД, изразена във воден на негово име в посочената банка кредит в размер на 40 000 лв. от 07.08.2020 г., без негово знание и съгласие. Заявява, че никога не е посещавал дружеството, не е бил негов клиент, не е теглил такъв кредит, нито е откривал сметка в „Юробанк България“ АД. Счита, че банката незаконосъобразно е ползвала личните му данни и е подавала грешна

информация към Българската народна банка.

По преписката е представено становище от „Юробанк България“ АД, съгласно което А. А. е титуляр на две банкови сметки, открити на 07.08.2020г., както и кредитополучател на потребителски кредит с номер в ЦКР 6680011004936267 за сумата от 40 000 лева. Според дружеството не са установени нарушения при регистрирането на жалбоподателя като банков клиент на 07.08.2020 г. и подаването на искане за отпускане на потребителски кредит. Твърди се, че идентификацията на лицето е извършена въз основа на валидна към датата на обслужването му лична карта, съдържаща всички обозначителни и защитни знаци и без данни за манипулиране на пластиката. Не е констатирано неправомерно отпускане на кредита, нито нарушение в процедурите по усвояването му, поради което банковата институция счита, че обработването на личните данни на инициралото производство пред КЗЛД лице почива на законно основание – сключен договор, който до прогласяването му по съдебен ред за нищожен поражда действие между страните.

За изясняване на фактите по случая Комисията е възложила изготвянето на почеркова експертиза, според чието заключение подписите върху документите за отпускане на процесния кредит, включително искането за кредитен продукт и договора за потребителски кредит, не са положени от А. А.. Същият отговор е даден и в заключението на депозирания пред надзорния орган препис от извършена графическа експертиза по досъдебно производство № 5079/2021 г. по описа на СДВР – МВР. Експертното изследване на вещото лице по допуснатата по гр. дело № 2970/2022 г. по описа на Софийски градски съд съдебно-графическа експертиза също е отрекло подписите от името на А. А. в Договор за потребителски кредит № FL1109619/07.08.2020г., Методология за определяне на референтен лихвен процент по договора и Погасителен план по кредита да са положени от вписаното в документите като кредитополучател лице.

Налице са данни и за образувано досъдебно производство по прокурорска преписка № 49542/2020г. по описа на СРП за извършено престъпление по чл. 211 във вр. чл. 209, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 НК за това, че за времето от 06.08.2020 г. до 06.10.2020 г. в [населено място] в условията на продължавано престъпление, с цел да бъде набавена имотна облага, е било възбудено заблуждение у служители на „ОББ“ АД, „Банка ДСК“ АД, „Юробанк България“ АД „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД и „БиЕндДжи Кредит“ ООД, с което на тези дружества е била причинена имотна вреда в общ размер на 188 000 лева, като измамата е в особено големи размери. В хода на административното производство са изслушани свидетелските показания на участвалия на последния етап по отпускане на спорния кредит служител на „Юробанк България“ АД относно алгоритъма по идентифициране на клиента и етапите, през които преминава процедурата по отпускането на кредит съобразно прилаганата в банката седемстепенна система. Пред Комисията са представени вътрешни правила и процедури на „Юробанк България“ АД, регламентиращи обработването на лични данни на физически лица във връзка с регистриране на нов клиент, кандидатстване и отпускане на парични кредити.

По преписката е налично и влязлото в сила на 06.04.2023 г. Решение № 1130/07.03.2023 г. по гр. дело № 2970/2022 г. по описа на СГС, отхвърлящо предявените от „Юробанк България“ АД искове срещу А. Д. А., както следва: на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 430, ал. 1 ТЗ за сумата от 37 238.13 лв., представляваща неплатена част от заетата сума по Договор за банков кредит от 07.08.2020 г.; с правно основание чл. 430, ал. 2 ТЗ за сумата от 1 709.26 лв., представляваща възнаградителна лихва за периода 07.04.2021 г. – 01.11.2021 г.; с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 2 884.84 лв., представляваща лихва за забава за периода 07.04.2021 г. – 10.03.2022 г. и с правно основание чл. 430, ал. 1 ТЗ за сумата от 72.00 лв., представляващи заемни такси. Съдебното решение е мотивирано с отсъствие на валидно възникнало правоотношение

между страните по договора за потребителски кредит от 07.08.2020 г., предвид установената негова неавтентичност.

Според фактическите установявания на надзорния орган на 07.08.2020 г. „Юробанк България“ АД е извършило обработка на лични данни на физическото лице в обем: три имена, адрес, ЕГН, номер на лична карта, изображение /копие/ на лична карта, данни относно дохода, работодателя и местоработата му и данни относно кредитната задлъжнялост, за целите на сключване на договор за потребителски кредит, по който дружеството е кредитор. Посочено е, че операциите по обработване включват: събиране, записване, съхранение, употреба – за целта на сключване на договора, на създаване на банкова сметка на името на лицето и за извършване на справка по неговата кредитна задлъжнялост. Прието е за безспорно доказано, че А. А. не е подписал въпросния договор за потребителски кредит от 07.08.2020 г., поради което установеното обработване на личните му данни е недопустимо. Действията на банката в качеството ѝ на администратор на лични данни са квалифицирани като нарушение по чл. 5, § 1, буква а), предл. 1, вр. с чл. 6 § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, поради липса на правно основание за обработването.

Установено е, че от страна на „Юробанк България“ АД е извършено заличаване на данните на лицето от вътрешните регистри на кредитната институция и са предприети действия спрямо кредитната история на А. Д. А. в Централния кредитен регистър /ЦКР/ чрез подаване на корекция на данни през стар отчетен период, по-конкретно откритите на 07.08.2020 г. на името на А. две банкови сметки са закрити съответно на 29.12.2022 г. и на 28.04.2023 г. От последващите непосредствено след влизане в сила на Решение № 1130/07.03.2023 г. по гр. дело № 2970/2022 г. по описа на СГС действия на дружеството по заличаване на данните, в т.ч. в ЦКР, е формиран извод за отстраняване на нарушението, респ. – за добросъвестно поведение на банката.

Със заключителния за административното производство акт Комисията е обявила жалбата на А. А. за основателна. Предвид установеното нарушение на правилата за защита на личните данни и съобразявайки обстоятелствата по случая, на основание чл. 58, § 2, буква г) от Регламент (ЕС) 2016/679 националният надзорен орган е разпоредил на дружеството да ограничи обработването на личните данни на А. А. единствено за целите на досъдебни, съдебни и административни производства и за изпълнение на законоустановените задължения на администратора, както и да въведе процедури относно ограничаване обработването на лични данни и да прегледа вътрешните правила от гледна точка на това кога и при какви условия банката, в качеството си на добросъвестен администратор може и следва да ограничи обработването на лични данни за определен период от време или за определени цели, особено в ситуациите, когато доказателствата сочат за извършени престъпления или други недобросъвестни действия, определяйки и срок за изпълнение на приложената корективна мярка. Въз основа на преценка на естеството и характера на нарушението, смекчаващите и утежняващи обстоятелства и на основание чл. 58, § 2, буква и) от Регламент (ЕС) 2016/679 Комисията е наложила на „Юробанк България“ АД и имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че обжалваният административен акт не е засегнат от отменително основание по чл. 146 АПК.

Решението е постановено от компетентен държавен орган съобразно нормативно предоставените му правомощия - чл. 6, ал.1, вр. чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД.

Оспореното волеизявление е обективизирано в надлежна форма и съдържа изискуемите от закона реквизити – чл. 59, ал. 2 АПК. В акта са изложени фактическите констатации и правните основания за административно разпореденото, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на страните.

При постановяване на атакувания акт не са допуснати нарушения на

административнопроизводствените правила. Органът се е произнесъл по допустимо сезиране, при надлежно конституиране на страните и спазена процедура, в рамките на която на А. А. и „Юробанк България“ АД е осигурено правото на участие и на защита на техните права и интереси в пълен обем. Решението е взето след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, анализ на събраните доказателства и обсъждане становищата на страните. Твърдението на инициралото производството пред КЗЛД лице за непроизнасяне по искането му в цялост, по-конкретно – относно неправомерно издадена кредитна карта на негово име, не засяга законосъобразността на атакуваното решение, доколкото претендираната непълнота на волеизявлението е преодолима по реда на чл. 62, ал. 1 АПК. Не обуславя извод за съществен процесуален порок и оплакването за неспазване на срока по чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД, респ. – за необосновано забавяне на административното производство, предвид инструктивния характер на предвидените в закона срокове.

Спорът по делото се концентрира върху приложението на материалния закон. Предметът му е очертан от противоречието в позициите на страните по въпроса осъществени ли са елементите от фактическия състав на вмененото на жалбоподателя нарушение, изразено в незаконсъобразна обработка на лични данни на А. А. в контекста на действията по идентификация на подписалото договора за банков кредит лице.

Разпоредбата на чл. 5, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда принципа на законосъобразност при обработване на личните данни, а критериите за преценка на правомерността му са установени в нормата на чл. 6, § 1 от същия регламент. Според относимите към спорното правоотношение хипотези на чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: субектът на данните е дал своето съгласие за обработка на личните му данни за една или повече конкретни цели – буква а); обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна – буква б); обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора - буква в); обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна – буква е). Отговорността за спазването им е възложена на администратора – чл. 5, § 2 от регламента.

Съответни на материалноправните разпоредби и на доказателствата са съжденията на надзорния орган за осъществено от „Юробанк България“ АД в качеството му на администратор на лични данни неправомерно обработване на личните данни на А. А. по повод подписването на договор за потребителски кредит.

По делото няма спор относно факта на отпускане на кредит на 07.08.2020 г. и обработването в тази връзка на личните данни на А. А.. Въпросът дали А. е подписал процесния договор за банков кредит и преддоговорната документация намира еднозначен и категоричен отговор в заключенията на всички извършени по случая експертизи. Съдът намира за безспорно доказани твърденията на субекта на лични данни, че не е подписал договора за потребителски кредит, като сключването му е станало без неговото знание и съгласие, съответно - против волята му. Поради това обработването на данните му от оспорващото дружество е било лишено от правно основание.

Банката не е доказала, че служителите ѝ са изпълнили своите задължения на всички етапи по отпускането на кредита, вкл. за идентифициране на лицето по начин, безспорно удостоверяващ неговата самоличност и че искането за отпускане на кредита изхожда действително от заявилото го лице. Според експертните заключения подписът върху документите е „измислен“, произволен, без индиции за имитация или наподобяване на автентичния подпис на лицето, от чието име е положен. Няма данни за извършена от съответните банкови служители проверка или визуална

съпоставка на подписа в документацията и на фигуриращия в личната карта подпис на лицето. Следователно, в случая не са предприети достатъчно и подходящи мерки от администратора, за да се гарантира правомерното обработване на личните данни на А..

Отговорността на администратора на лични данни не е поставена в зависимост от това дали негов служител е съзнавал или не, че липсва съгласие на клиента да сключи договор за кредит и дали друго физическо лице се е представило за него. Ирелевантно за съставомерността на деянието е и обстоятелството дали служителят на банката е знаел, че съответните документи не са подписани от соченото за кредитополучател лице. Дружеството не е положило дължимата грижа за надлежна идентификация на подписалия процесния договор, за когото твърди, че се е легитимирал с личната карта на засегнатото лице. Бидейки администратор на лични данни, то носи отговорност за неправомерното им обработване без съгласието на субекта на лични данни, независимо от причините, поради които такова съгласие отсъства.

С влязло в сила Решение № 1130/07.03.2023 г. по гр. дело № 2970/2022 г. по описа на СГС са отхвърлени предявените от „Юробанк България“ АД искове срещу А. Д. А., т.е. по окончателен и обвързващ начин е разрешен въпроса за неавтентичността на спорния договор и отсъствието на валидно възникнало правоотношение между банката и вписаното за кредитополучател физическо лице. Само на това основание следва да бъде отречен главния довод, на който почива защитната теза на оспорващото дружество. Липсата на годно правно основание за обработване на личните данни на А., по което е формирана сила на пресъдено нещо, обуславя съществуването на материалноправните предпоставки на отговорността по чл. 5, § 1, буква а) във вр. с чл. 6, § 1 от Регламент 2016/679.

Действително банката е проявила добросъвестност чрез предприетите последващи действия по заличаване на данните от вътрешните ѝ регистри и изпращане на информация от месечния файлов пакет за ЦКР към 30.04.2023 г. Това обстоятелство обаче не изключва съставомерността на деянието, а е относимо към индивидуализацията на санкцията за извършеното нарушение.

Доколкото предвидените от администратора технически и организационни мерки за предотвратяване злоупотребата с лични данни се явяват недостатъчни и неефективни, предвид установените пропуски при сключването на процесния договор, разпоредените от Комисията принудителни административни мерки са обосновани и съответни на целта на закона. Несподелимо е възражението на оспорващото дружество за безпредметност на възложеното му ограничаване на обработването на данните на А. до конкретно изброените цели, с аргумент, че то вече е съобразило действията си с дължимото. Приложената мярка е функция от установеното нарушение. Тя има действие занапред, изпълнението ѝ не се изчерпва с еднократен акт, а изисква трайно добросъвестно поведение на банката, осигуряващо защита на личните данни на засегнатото лице. Упражненото от националния надзорен орган корективно правомощие, изразено в задължаване на банката да въведе съответни ограничителни процедури и да прегледа вътрешните си правила в контекста на извършеното нарушение, кореспондира на предвидената в чл. 58, § 2, буква г) от Регламент 2016/679 мярка. Видно от формулираното предписание във втората му част, определената от Комисията мярка е с превантивна цел и очертава дължимия резултат от гледна точка на правилата за защита на личните данни, а начинът на изпълнение и запълването ѝ с конкретно съдържание законосъобразно е предоставено в разпоредителната власт на адресата на мярката.

При санкционирането на дружеството КЗЛД е отчела условията по чл. 83, § 2 от регламента и особеностите на конкретния случай, излагайки мотиви относно преценката ѝ за пропорционалност и възпиращ ефект на размера на наложената имуществена

санкция. Тежестта на нарушението, продължителността му и настъпилия за субекта на лични данни вредоносен резултат изключват индивидуализация на санкцията в по-нисък от определения от органа размер.

Забраната за влошаване положението на жалбоподателя отрича допустимостта на претендираното от заинтересованата страна налагане на имуществена санкция в максимален размер, а присъждането на обезщетение за претърпени от субекта на лични данни неимуществени и имуществени вреди е извън предмета на настоящото съдебно производство.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването.

Изходът от спора обуславя в полза на ответника право на разноски за процесуална защита в размер на 200 лева, определен съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Превалутирана на основание Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата възлиза на 102, 26 евро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Юробанк България“ АД срещу Решение № ППН-01-863-1/2020 г. от 14.10.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „Юробанк България“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента) разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: